

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁG

MÁSODIK SEKCIÓ

LAMBERTNÉ BÁRSONY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(48689/10 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. március 25.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Lambertné Bársony kontra Magyarország ügyben
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Helen Keller, *Elnök*
Sajó András,
Egidijus Kūris, *bírák*
és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,
2014. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (48689/10.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Lambertné Bársony Klára ("a kérelmező") 2010. augusztus 18-án terjesztett a Bíróság elé.
2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2013. március 6-án a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1955-ben született és Miskolcon él.
5. 1998. április 20-án a kérelmező pert indított az F. úrral fennálló bejegyzett élettársi kapcsolatából származó vagyon megosztása iránt.
Az ügyet első fokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság tárgyalta, a fellebbezést a Debreceni Ítéltábla. A Legfelsőbb Bíróság 2010. március 2-án jogerős ítéletet hozott.

A JOG

6. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.
7. A Kormány vitatta a panaszt.

8. A figyelembe veendő időszak 1998. április 20-án kezdődött és 2010. március 2-án zárult le. Így az eljárás három bírósági szinten csaknem tizenkét évig tartott.

9. Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónk kell minősíteni.

10. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között a *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII ítéletet).

11. Az összes benyújtott anyag vizsgálatát követően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a jelen körülmények között eltérő következtetés levonásához vezetne. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

12. Az 1. Jegyzőkönyv 1. cikke alapján a kérelmező az eljárás kimenetelét is panaszolta.

A Bíróság megjegyzi, hogy a hazai bíróságok az ügyben természetes személyek közötti polgári per keretében hoztak határozatot. Határozataik - mivel nincs jele azok önkényességének - nem tekinthetők a kérelmező tulajdonhoz fűződő jogába történő beavatkozásnak.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

13. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján mintegy 211.000 euró vagyoni és 23.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt.

14. A Kormány vitatta az igényeket.

15. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között, ezért ezt az igényt elutasítja. Másfelől úgy ítéli meg, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 5.400 eurót ítél meg ilyen címen.

16. A kérelmező további 5.300 eurót követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

17. A Kormány vitatta az igényt.

18. Továbbá a birtokában lévő iratokra és esetjogára figyelemmel, a Bíróság e jogcímen 500 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által nem képviselt kérelmező számára.

19. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával a következő összegeket köteles fizetni:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 5.400 (ötezer-négyszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) a kérelmező számára költségek és kiadások tekintetében együttesen 500 (ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. március 25-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök